

Vår gemensamma kamp tog bort rädslan.

-Vad gör du här? Haleema är upprörd och tar ett steg framåt. Vad tror du om oss? Tegelbruksägaren backar förskräckt när han möter hennes gnistrande blick och ser hennes hand höjt till slag. Tillsammans med en politiker och iklädd sitt allra mest inställsamma leende kom han till tegelarbetarnas by för att värva röster inför det kommande valet i februari förra året.

-Vi kräver våra rättigheter och när vi ville ha den lön som vi har rätt till för vårt arbete, registrerade du en falsk anmälan mot oss och anklagade oss för misshandel och mordförsök. Vi har aldrig attackerat dig och inte heller dina förmän som slog och kidnappade medlemmar av våra familjer. Vi tvingas till domstol gång på gång för att bemöta falska anklagelser. Självt kommer du inte ens dit. Idag kommer du hit och tror att vi vill rösta på dig och ditt parti! Aldrig! säger hon med eftertryck.

Falsa anklagelser

Det var våren 2006 som tegelarbetare i sydöstra Sindh krävde höjda löner. De försökte förhandla men möttes av våld, kidnappningar och arresteringar. Ägarna som hade stöd av korrupt polis gick till domstol och anklagade fredliga tegelarbetare för att ha ställt till bråk, deltagit i planering av mord och attackerat i avsikt att mörda. Arbetarna lämnade tegelbruken med sina familjer och samlades hos BLLFS i Mirpurkhas. Skulle de möta ägarna skulle det ske tillsammans. Bland myndigheterna i området fanns många jordägare som själva höll slavar och de gav tegelbruksägarna sitt stöd. En lång rad frivilligorganisationer och fackföreningar stod på tegelarbetarnas sida. Stora demonstrationer uppmärksammades av press och TV. Ingen undersökte de bisarra anklagelserna eftersom alla visste att de var osanna. Domstolen kallade till förhör. Tegelarbetarna som var anklagade kom – tegelbruksägarna uteblev.

Lång process

Det blev i längden omöjligt för de fattiga tegelarbetarna att klara ekonomin men gå tillbaka till tegelbruken ville de inte. Fler och fler flyttade till närmsta storstad, Karachi, och fick arbete. Ägarna försökte med uttröttningsmetoder men tegelarbetarna gav sig inte. De ställde punktligt upp i domstol – ägarna uteblev.

Så plötsligt – i juli 2009, mer än tre år efter att kampen inleddes, fattade domstolen sitt beslut. Tegelarbetarna är fria från alla anklagelser, lönerna stiger. De anklagade arbetarna, vana att arbeta hårt, hade då anpassat sig till nya arbetsplatser i Karachi med kortare arbetstider och bättre lön. Ingen av dem ville återvända till de forna ägarna. Dessa har problem med att få duktig arbetskraft. Det är en konst att blanda jorden till rätt konsistent, att forma tegel som inte spricker och att göra allt detta snabbt och snyggt. Tegelbruksägarna har tvingats leta efter ny arbetskraft som först måste lära yrket. Utan rejält höjda löner vill ingen ens försöka.

Segern firas

Kunskap om fackliga rättigheter, mod och tålamod! Tegelarbetarna firade segern med ett festligt, lyckligt teaparty, stolta över framgången, sin organisation och sin ledare Mir Safdar Ali. Muslimer, kristna och hinduer med bakgrund från olika delar av Pakistan har hållit samman och stöttat varandra.

-Hur vågade du gå emot tegelbruksägaren Haleema, frågar jag?

Jag kände mig inte ensam, svarar hon tryggt. Vår gemensamma kamp fick min rädsla att försvinna